

Inleiding

In 2004 verbleef ds. Edjan Westerman tijdens een studieverlof een aantal weken in Israël. In de studie die hij daarna schreef, *De Tora van de Messias en zijn twee kinderen*, gebruikte hij een onbekend bijbels beeld om de relatie tussen Messiasbelijdende Joden en gelovigen uit de volken te beschrijven. Hieronder een uitleg.

De twee kinderen van de Messias

– oog krijgen voor Messiasbelijdende Joden –

Edjan Westerman

Kinderen van de Messias

Soms kruipen kleine Joodse kinderen in de synagoge weg onder de gebedsmantel van hun vader. Ontroerend. Een zichtbaar beeld van grote veiligheid. Schuilen bij vader en samen schuilen bij God. God bergt kleine mensen in Zijn tent.ⁱ Wie daarnaar kijkt, ziet ook wat er gebeurt als mensen gaan geloven in Jezus Christus. Dan krijg je een veilige schuilplaats. Je wordt geborgen in de ‘tent’ van de mantel van Zijn heil.ⁱⁱ Geborgen in Zijn volkomen overgave aan God.ⁱⁱⁱ Als ‘kinderen van de Messias’.

‘Kinderen van de Messias’ is een wat onbekende uitdrukking. In Jesaja 53:10 is sprake van ‘nakomelingen’ van de Messias. In Hebrreeën 2:13 wordt een profetisch verband opgemerkt tussen de kinderen van Jesaja en de ‘kinderen van de Messias’. Nu is het zo dat alle eeuwen door twee gemeenschappen hun heil hebben gezocht bij Messias Jezus. Een gemeenschap van Joden die Hem belijdt als de Messias. En een gemeenschap uit alle volken die hetzelfde belijdt. Daarom kan gezegd worden: net als Jesaja heeft ook Messias Jezus twee ‘kinderen’. Een ‘kind’ uit Israël en een ‘kind’ uit de volken.

Eeuwenlang zijn onze ogen dicht geweest voor het feit dat Messias Jezus twee ‘kinderen’ heeft. Vaak hebben wij het

over ‘de gemeente van Christus’ en ‘de kerk’. En als vanzelf denken wij – gelovigen uit de volken^{iv} – dan aan onszelf. Maar in onze tijd laat God ons dat andere ‘kind’ onder de ‘mantel van de Messias’ ontdekken. Wij zijn niet de enigen en ook niet de eersten die Hem kennen. Een joodse gemeenschap die Hem als Messias belijdt, is vanaf het begin en alle eeuwen door – hoe klein in aantal misschien ook – bij Hem te vinden geweest.

Twee gemeenschappen gekarakteriseerd

God gaf Jesaja twee zoons met veelbetekenende namen. De oudste heet Sear-Jasjub (een rest keert om). Wie hem zag lopen, mocht weten: God zal een rest van zijn volk laten omkeren naar Zichzelf en laten terugkeren. De jongste had ook een veelzeggende naam: Maher-Schalal Chaz-baz (haastig buit, spoedig roof). Die naam vertelde over de rovende volken, die Israël zouden overvallen.^v

Niet alleen voor de tijd van Jesaja hadden deze namen een betekenis. Paulus signaleert dat de naam van de oudste zoon ook te maken heeft met die Joden die de Gekruisigde en Opgestane als Messias belijden.^{vi} Zij zijn de rest die omkeert tot de HERE. Zij vormen het oudste en eerste ‘kind’ van de Messias.

Maar als God zoveel in de naam van het oudste kind had uitgezegd, is er dan misschien ook nog een woord van

Hem in de naam van de jongste zoon van Jesaja verborgen? Ik meen van wel. Misschien hebben we ons hiervoor wel onbewust afgesloten. De naam van de jongste zoon duidde immers op de 'rovende volken'. Het lijkt erop dat de HERE God het karakter van het tweede 'kind' van de Messias al profetisch heeft aangeduid in de naam van Jesaja's jongste zoon. Huiveringwekkend waar! De grote menigte van gelovigen uit de volken heeft in de eeuwen van de kerkgeschiedenis Israël op allerlei manieren 'berooft' van zijn plaats in Gods plannen. 'De kerk kwam in de plaats van Israël.' Deze 'vervangings-theologie' vervormde ons zicht op God en Zijn heilsplannen. Deze 'roversmentaliteit' heeft mede bijgedragen aan de gruwel van jodenhaat, vervolging en de Holocaust/Sjoa. Zelfs aan Joden, die Jezus beleden als Gods Gezalfde is veelal een eigen plaats ontzegd. Bij hun doop moesten zij soms hun Jood-zijn afzweren. Voor een eigen joodse vormgeving van de navolging was geen ruimte. Zij moesten opgaan in onze massaliteit. En als vanzelf werd zo ons zicht op de *twee* 'kinderen van de Messias' verduisterd.

Ogen geopend

De schokkende moord op zes miljoen Joden heeft een herbezinning binnen de kerken op gang gebracht. Wij moesten ons gaan afvragen in hoeverre onze gemeenschappelijke theologie en eeuwenlange kerkelijke praktijk aan deze dramatische gebeurtenissen hadden bijgedragen. Er kwam nieuwe aandacht voor het joodse karakter en de joodse wortels van het evangelie, het Nieuwe Testament – ja, van Messias Jezus!

Maar ook voor het oudste 'kind' van de Messias opent God ons vandaag de ogen. In een toenemende mate zien we vandaag over heel de wereld gemeenschappen van Messiasbelijdende Joden ontstaan. Dit proces was al langer gaande. Maar de bewaring van Israël in de zesdaagse oorlog van 1967 heeft deze groei een versnelling gegeven.

Bij Joden die Jezus als Messias belijden, leeft een begrijpelijke huiver voor het woord 'christen'. Dat woord roept herinneringen op aan de eeuwen van 'beroving'. Op allerlei manieren proberen zij vandaag dan ook wegen te vinden om als *Joden* te leven met de Gekruisigde en Opgestane. Maakten Joden die Jezus beleden als Heer en Verlosser vroeger veelal deel uit van de verschillende kerkgenootschappen, nu zijn eigen Messiaanse gemeenten en gemeenschappen ontstaan, zowel in Israël als in andere landen. Ook in ons eigen land kunnen we deze gemeenten en gemeenschappen vinden. Zij zijn niet groot in aantal, maar zij zijn er! Vaak sluiten zich bij deze gemeenschappen ook gelovigen uit de volken aan die meer dan vroeger willen laten zien dat zij zijn geënt op de olijfboom Israël.^{vii}

Onze reactie

De opkomst van deze beweging maakt dat wij – gelovigen uit de volken – ontdekken dat Messias Jezus niet slechts door ons is geloofd en gevolgd. In Zijn trouw heeft God vanaf het allereerste begin een joodse Messiasbelijdende gemeenschap laten bestaan. Dat 'oudste kind' van de Messias 'groeit' vandaag en wordt steeds meer een partner in geloof en gesprek, dienst en getuigenis! Dat is iets om God *dankbaar* voor te wezen.

Tegelijk confronteert ons dat ook met de gemeenschappelijke schuld van eeuwen 'beroving' van heel Israël en ook van het Messiasbelijdend deel van Israël. Dit moet ons brengen tot diepgaande *verootmoediging* voor Gods aangezicht.

Herkenning en *erkenning* van het Messiasbelijdend Jodendom zal het praktische gevolg van onze 'geopende ogen' dienen te zijn. Daarbij moeten we opnieuw oppassen voor onze eeuwenoude hoogmoed. De joods-Messiaanse beweging is nog jong. Er zijn veel verschillen. Volop wordt nagedacht over de plaats van de Tora (het onderricht van God) in het leven van gelovigen. Vragen over de joodse

vormgeving van het leven van navolging van *Yeshua haMasjiach* zijn er vele. In aantal zijn ‘wij’ overweldigend de meerdere. Toch zouden wij moeten zeggen: “Laat hem halen, want wij zullen niet gaan aanzitten, voordat hij hier is gekomen.”^{viii} Ook geldt eigenlijk dat wij als kerken niet met het Jodendom in gesprek kunnen zijn als we niet ook allereerst *in gesprek* zijn met het Messiasbelijdend Jodendom.

Wij zullen omwille van de HERE God en onze Heer Jezus Christus een weg moeten inslaan van *ontmoeting*. Van aandachtig luisteren naar elkaar. Van samen lezen en spreken over de Schriften. Van vragen stellen, maar ook van het ons

laten bevragen. Dit geldt voor kerkgenootschappen én voor plaatselijke gemeenten. Als het ‘jongste kind’ gaat *leren van en luisteren naar* het ‘oudste kind’ dan kan Gods Messias ons dieper terugbrengen naar onze wortels. Dan worden we ons meer dan vroeger bewust van het feit dat we deel gekregen hebben aan de saprijke wortel van Gods volk Israël.^{ix} Dan worden we meer en meer verlost van allerlei heidense denkpatronen. Dan wordt de Ene God van Israël steeds meer in eenheid gekend door de twee ‘kinderen van de Messias’.

E.J. Westerman, 2005

ⁱ Psalm 27:5

ⁱⁱ vgl Jesaja 61:10

ⁱⁱⁱ De gedenkkwasten aan de mantel duiden op de gehoorzaamheid aan alle geboden, Numeri 15:37-41. Vgl Lukas 8:43-44

^{iv} Ik gebruik de term ‘gelovigen uit de volken’ als aanduiding van heiden-christenen.

^v Jesaja 7-8

^{vi} In Romeinen 9:27-28 haalt Paulus Jesaja 10:21-22 aan, waar de naam van de oudste zoon tot een belofte van bekering wordt.

^{vii} Zie Romeinen 11:17-18. Een goed leesbare inleiding op heel deze beweging vormt het boek van E. van der Poll, *De Messiaanse beweging en haar betekenis voor christenen*, Putten 2001

^{viii} 1 Samuël 16:11

^{ix} Romeinen 11:17

Studie *De Tora van de Messias en zijn twee kinderen* - E.J. Westerman, 86 pagina's, uitgegeven in eigen beheer. Voor een gedrukte of digitale versie: E.J. Westerman, tel. 033-2580137.

Meer over dit onderwerp:

- in de rubriek Joden - christenen op www.stucom.nl

- op www.tjcii.nl

- op www.tjcii.org

Dit is document 0186 op www.stucom.nl.